

Hajas Tibor
Két haiku*

1. Meztelen teste
nyárvégi este.
És csak én ciripelek.
2. Arcod csupa forma.
Maradna a lényeg,
ha a hús nem volna?

Vers

Igen! Én mindenhol megálltam! És van pofám bevallani!

Fütyölve égverésben értelem vitéz
a bolt-fehéren ásító bolonddal,
a fúzió – igen – csak szürke szín lehet,
mint prés alatt a hús vegyül a csonttal,
s aztán a fuccs.

A széket, hogyha nem tudod, hogy ülni kell-e rajta,
már elnevezheted akárminek,
ijesztő lábbeli! A béka lát-e benne lényeket,
s rendeltetését az, kit széttapos,
megérti-e?

Ó, nyálas semmik térben és időben,
valódi, roppant semmi imbolyog mögöttetek.

A tárgyak értelmét magam határozom meg,
ha lesz eróm, s ha én leszek.

Segítsetek.

* Az Artpool archívumából